

Ο ΓΑΤΟΒΟΥΤΗΧΤΗΣ

ΖΑΡΑΜΠΟΥΚΑ

Ο Τοτός ο γάτος,
όπως και κάθε γάτος,
τρελαινότανε για ψάρια.

Το πρωί με το καφέ του μαριδάκι,
το μεσημέρι κοκαλάκια από λαβράκι,
το απόγεμα ουζάκι με χταπόδι και
το βράδυ κεφάλια από μπαρμπούνια.



Κάθε Κυριακή πήγαινε για ψάρεμα με τη βάρκα.
Έριχνε το καλάμι του, κι ενώ περίμενε
να τσιμπήσει κανένα ψάρι, συλλογιζότανε:
«Ίσως θα πρέπει να δοκιμάσω κι άλλο τρόπο.
Όχι πως δεν πιάνω αρκετά με το καλάμι,
αλλά λένε πως με το γυαλί
βλέπεις ωραία το βυθό».



— Τσιμπάει!

Τράβηξε το καλάμι.

Ένα κόκκινο ψαράκι είχε πιαστεί από τη μύτη.

— Είσαι πολύ μικρό για να σε τηγανίσω.

Άντε γύρνα στη μαμά σου, του είπε και
το ξεγάντζωσε.

Πλαφ, το κόκκινο ψαράκι βρέθηκε ξανά
στα νερά. Έκανε δυο στροφές γύρω από τη βάρκα,
είπε «ευχαριστώ» και χάθηκε.



Την άλλη Κυριακή δοκίμασε μια μάσκα.
Βούτηξε στα ρηχά και δεν έπιασε ούτε ένα ψάρι,
γιατί ξεχάστηκε χαζεύοντας το βυθό.
Γαρίδες πηγαινοέρχονταν πάνω σε χρωματιστά βότσαλα.
Μύδια άνοιγαν κι έκλειναν σαν μάτια.
Κυδώνια, σαλιγκάρια της θάλασσας και
κάβουρες που στραβοπερπατούσαν.
— Για δες τι έχει μέσα η θάλασσα, κι εγώ που
ως τώρα καθόμουν από πάνω και μόνο
μερικά ψάρια γνώριζα.
Πρέπει να προχωρήσω πιο μέσα, εκεί που
ο βυθός από πάνω φαίνεται μπλε βαθύ,
σχεδόν μαύρο.



Αγόρασε μια μπουκάλα οξυγόνο,
τη φόρεσε στην πλάτη, ένωσε με σωλήνα
τη μάσκα του, για να παίρνει αέρα,
και ξεκίνησε με τη βάρκα.

Όταν έφτασε βαθιά στα σκούρα μπλε νερά,
πήδησε μέσα με θάρρος.

Κατέβαινε, κατέβαινε...
Κοίταξε πάνω και είδε δελφίνια να παίζουνε
και τον πάτο της βάρκας του.



— Είμαστε ακόμα στα ρηχά.
Πρόσεχε όμως, όσο πάμε πιο βαθιά,
οι ψαράδες ρίχνουν δίχτυα και αγκίστρια
και δεν είναι όλοι με μεγάλη καρδιά
σαν κι εσένα.

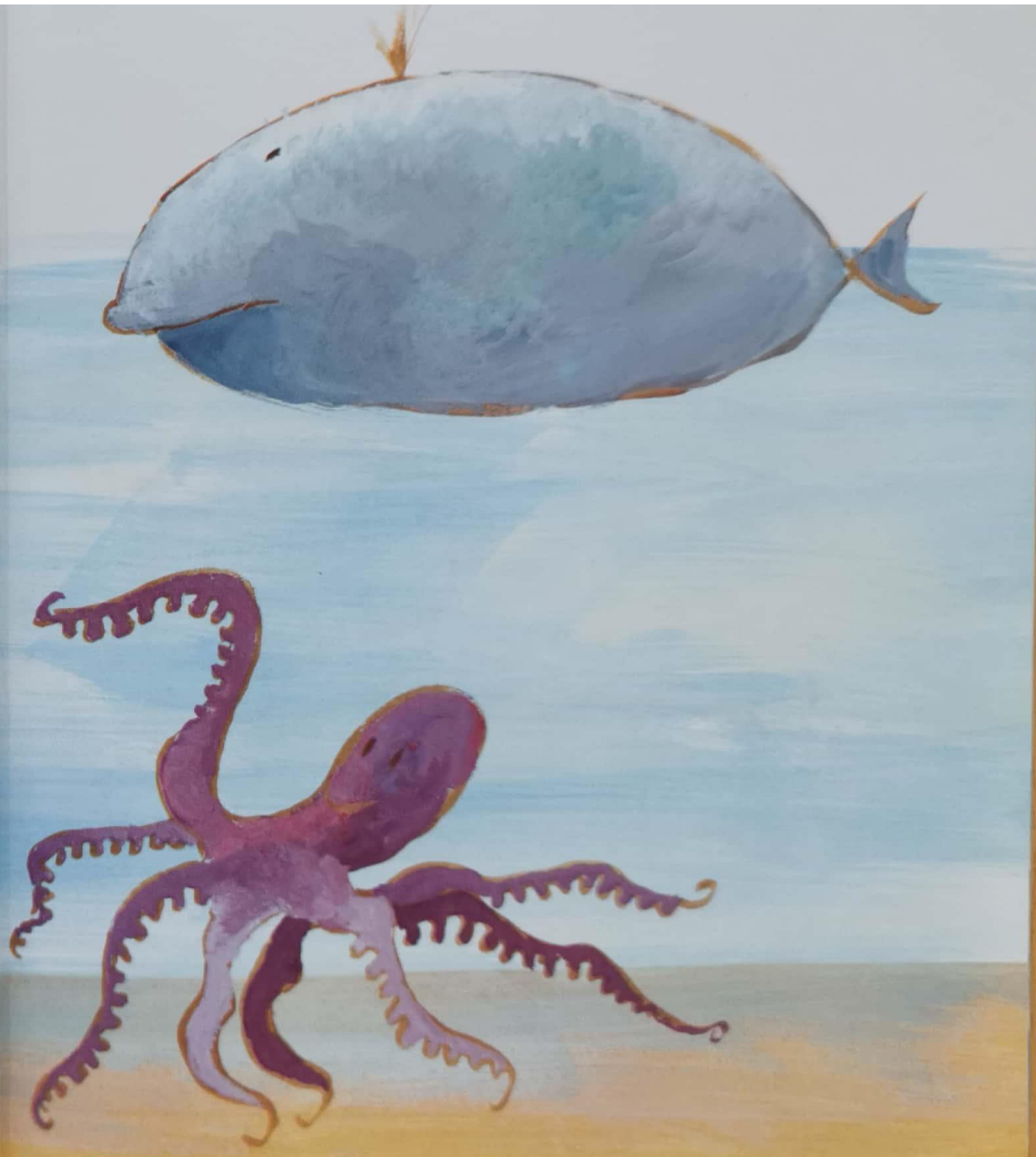


— Έχεις ακούσει να λένε:
«Το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό»;
Πρέπει να είσαι τυχερός να μη βρεθεί
μεγάλο ψάρι στο δρόμο σου
ή να υπάρχει κανένας βράχος να κρυφτείς.
Έχε το νου σου γιατί θα είσαι
ο πρώτος γάτος που θα τον φάει ψάρι.



— Αυτό που βλέπεις μακριά δεν είναι βουνό,
είναι η φάλαινα. Το πιο μεγάλο ψάρι.
Αν νομίζεις πως όποιοι ζουν μέσα
στη θάλασσα μοιάζουνε, γελιέσαι.
Κοίτα εκεί, έχεις δει άλλο ζώο με οχτώ πόδια;

— Το γνωρίζω αυτό το ζώο,
είναι το χταπόδι, το έχω ξαναδεί, είπε ο Τοτός,
κι έκρυψε πως το 'τρωγε με το ούζο του.



- Τώρα κολύμπα πολύ κοντά μου να μη χαθούμε, γιατί μπαίνουμε στο δάσος.
- Τι δέντρα είναι αυτά;
- Δεν είναι δέντρα, είναι κοράλλια, σφουγγάρια και φύκια, τα φυτά της θάλασσας.



— Αυτό είναι ένα πλοίο που βυθίστηκε
πριν πολλά χρόνια.
Θα μπορούμε απ' το παράθυρο γιατί η
πόρτα έχει σκουριάσει και δεν ανοίγει.
Έρχονται δύτες και το ψάχνουνε,
αλλά δεν ξέρω γιατί.
Άκουσα να λένε πως, αν δεν ήταν τόσο βαθιά,
θα το ανέβαζαν να το βγάλουν στη στεριά.



— Μην κουνηθείς καθόλου και κάνε σιγά.
Αυτό που έρχεται είναι υποβρύχιο.
Έχει ραντάρ και θα σε «πιάσει»,
αν κάνεις τον παραμικρό θόρυβο.
Δεν κυνηγάει ψάρια,
αλλά εσύ μπορεί να του φανείς ύποπτος.



- Δεν πάμε τώρα λίγο προς τα πάνω;
Θέλω να ξαναδώ τον ήλιο.
Αν θέλεις να δεις κι εσύ πού ζω,
έλα να σε βάλω σε μια γυάλα.
- Όχι, ευχαριστώ, να μου λείπει.
Προτιμώ την ελευθερία μου.
- Οχ! κάτι με τραβάει πάνω, είπε ο Τοτός.
- Φουκαρά μου, πιάστηκες σε αγκίστρι.
Κοίτα να ξεγαντζωθείς κι έλα.
Θα σε περιμένω εδώ, του φώναξε το ψαράκι.



- Τι βρεγμένος γάτος είναι αυτός;
είπε ο ψαράς που τον τράβηξε έξω.
- Είμαι βρεγμένος γιατί είμαι βουτηχτής.
- Τι μου λες; Αλήθεια; είπε ο ψαράς.
Βγάλε τώρα τη μάσκα σου και κάτσε να στεγνώσεις,
κακομοίρη!
Είναι δουλειά αυτή για γάτους;
Έλα, θα σου πιάσω και κανένα ψαράκι
για να φας.
- Όχι, όχι, ευχαριστώ, δεν τρώω ψάρια,
είμαι χορτοφάγος, είπε τρομαγμένος ο
Τοτός, γιατί ο νους του πήγε στο
φίλο του, που θα περίμενε από κάτω.

